

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Veri & Pii Sacerdotis Idea Seu Vita R. D. Iacobi
Merlo-Horstii, Pastoris B. Mariæ Virginis In Pascvlo
Coloniæ, SS. Theol. Licent.**

Crombach, Hermann

Coloniæ, 1645

Caput 33. Familiaritas pia & sancta cum Illustrissimo D. Nuncio Apostolico
Fabio Chisio Episcopo Neritonensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14591

C A P V T XXXIII.

Familiaritas pia & sancta cum Illustrissimo
Domino Nuncio Apostolico Fabio Chisio
Episcopo Neritonensi.

*Occasio
familia-
ritatis.*

Vilitas.

SERò nimis coaluit ista necessitudo, summaq; animorum coniunctio Illustrissimi Fabij Chisij cum Iacobo, nec nisi postremo vitæ anno, quæ consuetudine sic aucta fuit, vt nihil esset ista familiaritate coniunctius. Inciderat eruditissimus Præsul in Paradisum animæ Christianæ, quo per quinquennium vsus assidue spiritus & pietas Libelli, Scriptoris amorem mouit, eiusq; cognoscendi desiderium. Nescio qua verecundia, latendicupidior, quàm inclarescendi, vix amicorum hortatu Iacobus adduci potuerit, vt tanti nominis Præsulem conueniret. Primus statim congressus amicitiam peperit, quam morum, spiritusq; similitudo sic auxit, vt vnus amborum idemq; videretur animus, vna voluntas. Crebra exinde librorum & officiorum communicatio, frequentiora colloquia de pijs & eruditis rebus, quibus ita proficere se Iacobus sentiebat, vt etiam venerit in delibera-

berationem, an non fouendo spiritui suo & virtuti confirmandæ congruum esset, Præsulem in Italiam sequi, & ab obsequijs esse: plurimum enim existimabat conuictum assiduum, & colloquia tam sancta genio suo apta & conuenientia collatura ad virtutis stabilitatem & incrementum.

Vix Sanctissimi D. N. Urbani mandato Illustrissimus Nuncius Coloniâ digressus Monasterium Westphaliæ discesserat pacis faciendæ gratiâ, cum detentius habere cœpit Iacobus, & acutissimo pleuritidis dolore lancinari; maximo morbi leuamento fuerunt Illustrissimi Nuncij litteræ, quibus & suum aduentum ad locum tractandæ pacis explicabat, & pro suo Crucis Christi imitandæ desiderio dolenter querebatur, se dignum non esse habitum, qui aliquid in itinere pro Dei gloria pateretur, cum tamen non desuisset exercitiæ patientiæ seges, dum esuriali & hyberno tempore per altas niues, fluuios & paludosa loca rhedâ difficulter cum socijs veheretur, vt aquarum exundantiæ curram & vectorum talos humectaret.

G

Hi:

Hic æger animo confundi, quòd pretium morbi, Crucisq; Dominicæ præstantiam & decus sublimissimum non satis hæcenus ponderasset, ideo gaudere se deinceps monstravit, quòd dignus eo fuisset honore à Christo iudicatus, qui Passionis Dominicæ tempore, particulam Crucis Dominicæ sustineret.

*Patientia
ex literis
cōfirmata*

Postea per amici communis literas Iacobus Illustrissimum Nuncium & salutavit, & Episcopalem petijt benedictionem. Indoluit vehementer Legatus, comperta inualetudine, quæ diuortium factura metuebatur, tam piæ doctæque consuetudinis & familiaritatis, quam in impari gradu dignitatis spiritus idem, paribus moribus, studijs, vita & virtute animabat, ita perhumaniter salutato per R.P. Franciscum van der Veken Societatis Iesu Doctorem & Professore Theologiæ D. Iacobo benedixit, non sine rubore ægri, quòd tantus Præsul sui tam indigni & vilis, vt aiebat, homuncionis meminisset. Exinde litteris octidianis Legatus Apostolicus statum ægri perue-

*Amor Le
gati in
mortuū.*

stigavit, cognitaq; morte, funebre peregit Sacrum, multumq; laboravit, vt vi-

ta literis consignaretur, & pro Iro in Virum amore, Diurnale & Decadem, quibus vsus, Tabellam, qua preces, quibus assidue per diem utebatur, manu sua inscripserat, ac funiculos nodosos, quibus se verberare consueuerat, seruare voluit, tesseram amoris & sanctæ coniunctionis.

C A P V T XXXIV.

Cura agrorum & morientium, morbum & mortem ei accelerat.

Maiorem charitatem nemo habet, quàm Ioan. 15.
 vt animam suam ponat quis pro amicis suis: & hoc certum ac euidentis optimi Pastoris argumentum, animam ponere pro quibus suis. In hoc cognouimus, ait S. Ioannes, charitatem Dei, quoniam ille animam suam pro nobis posuit, & nos debemus pro fratribus animas ponere. Ita que nihil antiquius habuit, vt erat Iacobus Pastor vigilantissimus, quàm vt ægros Parœciæ cognosceret, & studijs alijsq; quibuscunque rebus sepositis inuiseret, admoneret officij Christiani, consolaretur mœstos, & Sacramentis vltimis ad supremam luctam præmuniret; egentibus autem pecuniario